

ס פ ר

לחמי תודה

והוא חלק שני

מספר מחנה לוי

חידושי הלכות ואגדות

אשר חברתיו והכנותיו בעמל רב ויגיעה. וזכיתי לשאוב מים
כששון ממעיני הישועה. אנכי הצעיר ונכוה מכיר שפל ערכו
עד כמה מגיעה. כמיעוט השגת אור החכמה והדעה. מדבר
ברתח ובויעה. עפר רמה ותולעה. הקטן צבי הירש הלוי
איש הורויץ יושב חוף עם סגולה פה קרתא קדישא
פראנקפורט רמייץ יעא, המהוללה. אלהים יכוננה עד עולם
סלה. ויהי שלום בחילה. שקט ושאנן בנבולה. בלי שום פחד
ובהלה. וקרן מולם ידים עוד מעלה מעלה. בשפע ורב ברכות
בחרות ובגילה. עד יכונן ה' בנין שילה. ועיר ציון על תילה.
אמן סלה.

יברכך ה' וישמרך לפק

גדפס

בקק אפענבאך יעא

ע"אמרי"ת: ה"ה כ"ה אברהם בן המנוח מהורה
צבי הירש שפיץ סג"ל ז"ל.

בדבר הא יל אפני האום והשונה שפני וחירו דלפי
הו"ר דס"ל בהפרים קרבן והער דהקרבן פסול משום
דבעלי חיים נדחין. א"כ השונה אינו מועיל בע"א דהשונה
במקום קרבן קאי. ולכאורה י"ל דמוכח כן מדברי מודים
קנאיו ששלחו לו שקרוב אחת להאביל קדשים בחון וכמ"ס
התום שיאמרו שהקדשו מחיים וקסה למה לא שלחו לו
שנראה כמות קדשים בחון דהוא חיוב כרת. וכן קשה על
הדומם ע"מ וצ"ח דלא חיים למראית עין על האכילה דאינו
רק לאו בעלמא ע"י למה לא חיים למראית עין על השחיטה
דאיכא כרת רק דהתום כחצו בזבחים דף ל"ט ע"ב בד"ה
עד שלא נבנה המזבח וכו' דלמ"ד דבעלי חיים נדחין שומט
קדשים בזמן הזה פטור. וא"כ ממיילא ע"כ מה שניטלו
ישראל בימי החורבן. היינו מוסר שלא עשו אלא לפנים
וקסה דהא בע"א יסרוג ואל יעבור. וי"ל מדר מודעה רבא
לאורייתא ע"י כפיית הר כניגית ודון ב"ב עליהם דאין
מוסרי' על קידוש השם. וא"כ היינו דהורך תודם לומר
דמה ראו חגיגה וכו' הא ה"ל להם ג"כ הירח זה של כפיית
הר ודון ב"ב עליהם דאינו מוסר על קידוש השם. וע"כ
היינו מדר שפשו ק"ו ונפרדע' דאין מנווין כלל ואפ"ה
מסרו ע"מ. דמו לא שייך לדמות דשאני אדם דמוסר
על וחי כהן. דיימ"ג הא בע"א יסרג ואל יעבור אלא שם
להם הירח דכפיית הר דדון ב"ב עליהן. א"כ ממ"נ שפיר
מסרו ע"מ דהא ב"ב אינו מוסר על וחי כהן.

דנהג מוטל עליו להוכיח את העם אולי יתעוררו
אחיה מהם ליתכן דברי בלזוויס קשים וצריכים
הראוי ה' לסדר דברי תוכחה בדברים קשים וצריכים
כמו שדרשו חז"ל על קרא שפחמיו נוטפת מור. אל
תיקרי מור אלא מר רק משלו משל לרופא שכותב רפואה
לחולה דברים המרים בתערוכות נחובים כמה דברים
מתוקים לכל ירגיש החולה דברים המרים וזה סביבם
קרא מוולאים בפרשים וגו' ר"ל להכניס דברים ערבים
ומתוקים בתוך דברי התוכחה כדי להחמיק. ומהחלטה
אבא בתוכחה מגולה על מניעת רוב העולם דהליכת
צה"כ אפילו בשבת וב"ש בחול הקל צעויהם ובחמיה הוא
עון פלילי שהרי בכל עיני עבירות יש להחמיל שם מדר
הסתת יצר הרע משח"כ צעוין הליכת צה"כ חס מצ
היזה"ר להסיתו שלא לילך ויכול לומר לו קשו עימך
שהרי היזה"ר הוא מעשרה ראשונים צה"כ שמיך עבדו
אזיה אגשים צה"כ הוא מסיים להפסיק בתפלה ובשעה
קריאת התורה נשיחת דברים נטילים. וזהו יש לפרש מה
שאמר קרא סור מרע ועשה טוב ר"ל שיקח לעצמו מוסר
מיהיזה"ר שהוא מעשרה ראשונים צה"כ ועשה טוב והיינו
דמסיים נקט שלום ורפיהו שיקח ג"כ מוסר ממנו להיות
רוךף שלום לפי שאין בעמלה רודף שלום כמו היזה"ר
דדרך בני אדם צרואוין צה"כ חיהו אגשים שמתפסיקים
בשיחה בעולם מסיחין היזה"ר שלא לעבור צם מפני
שגדול השלום.

דנהג בנסהדין דף ס"ג ע"א אימת צברייתא אחרים
אומרים אלמלא ויו שנהעלוך נחמיינו דשעיהם
של ישראל כליו' אמר לו ר' שמעון והלא כל המשחף שם
שמים ודבר אחר נעקר מן העולם זכו. ולכאורה לר"ך
להנין דעת האחרים דבי לית להו הך דר"ש דישאל חייב
על השחוף. ולכאורה י"ל ע"פ מה דאיתא במדרש על
קרא וישם ה' לקין אמת לבלתי הכות אותו כל מולאו אמת
ויו כתב לו על זלחתי. ולכאורה יש לפרש לפי שזעינו שהכיר
ימשה בחפלתו ודי זכב בשביל די זכב שהשפעה להם גרם
להם חטא העגל וכדכתיב וישמן ישרון ויבעט וא"כ י"ל
דגבו קין עה' לו חיי עולם ה' לו ג"כ החמנלות על חטא
הריגתו להכל אחיו דבשביל רוב השפעה גרם לו חטא זה.
והנה אמת ויו ר"ת וישמן ישרון ויבעט וכתן לו שומן זה
לכל יסרגו כל עולאו מאחר שיש לו תירוק זה. ולפ"ז ח"ס
ד"ל דכוונת אחרים דקאמרי אלמלא ויו שנהעלוך וכו' היינו
ג"כ דלותו ויו מרמו שהחטא העגל ה' בשביל רוב זכב
שהשפעה להם דלות ויו ר"ת וישמן ישרון ויבעט וכנ"ל.

וגם ראוי לעורר לב העם אשר חדשים מקרוב באו
שרבים מקילין בחלב גוי וסתם יינם. אשר
לדעתו יש לרמו עיה שאמרו חז"ל שעושין לכל וימיהם
לחגון כי ח"צ"י"ן ר"ת חלב גוי וין נכף. ויש לפרש בזה
מ"ס חז"ל החושד בנשורים לוקה בגפו שעיקר הסמת
היזה"ר להיבטל בדברים אלו ע"י שאומרי' שגם הישראל'
מוכרי חנות מכשילין העולם בחלב גוי ויון נכף ועל יד
זה לוקה הוא עליו ג"כ בזה. וזהו יש לפרש מ"ס ישע'י
היו לאומרים לרע טוב: ר"ל למי שיודעים שאינו חקר
בדברים הנ"ל אומרים עליו שמתעלה בשם טוב. וזה בזה
מדר שאומרים לטוב רע ר"ל למוכר חנות שמוחק בנשורה
אומרים עליו מתחלה שהוא רע ומתוך זה נמשך להיות
נעשה כהיתר עד שאף מי שיודעים שאינו חסר בזה הוא
מתעלה לטוב וישר. והנה צעוין איסור חלב גוי ככר
תקנתו קזה אכן צעוין שתייה סתם יינם כפרן הדבר
מאוד והוא עון פלילי. הלא יוכלו לקנות מיהודי' דהיתר
דעד אחר נאמן בתיסודין. ולדעתו עיקר הסמת היזה"ר
צעוין זה אין כוונתו בשביל לעגור על גוף האיסור שהוא
עון קל רק כוונתו להביאו לעבור על איסור בנתיסין
וא"כ לאכילה דבר אחר דהיינו ע"א שיעקר גזירת חכמי'
ה' בשביל זה כדאיתא בע"א דף ל"ו ע"ב. ונזהו יש לפרש
מ"ס בעמלה אסתר והשתיה כדת אין אונם כי כן יסד
המלך לעשות כרצון איש ואיש שפירשו חז"ל על מרדכי והמן.
כי כוונת מרדכי ה' להגיל יהודים מאיסור שתייה סתם
יינם. וגם המן ה' ינחל ליה בזה שהי' מחיירא שאם
ישחו סתם יינם ממיילא יבאו ג"כ לאיסור בנתיסין וגם
לעבור על חכילת דבר אחר ואו לא יוכל להלשין עליהם
אל המלך ישנו עם מפורד ומפורד בין העמים ודתייהם
שונות מכל עם שפירשו חז"ל דהיינו דלא נסבו מינן ולא
אכלי מינן. והיינו דקאמר כי כן ייסד המלך שלא להכריחם
בשתייה וין לעשות כרצון מרדכי והמן שנקשו ממת על
זה ומטעם הנ"ל וכנ"ל.

זבוח יש לפרש מה שאמר משה רבינו אלא חטא העם
הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זכב ועתה
חס חטא חטאתם דלכאורה אין ההמשך במונן. ולפ"ז
ח"ס דהנה במונן דף פ"ו ע"ב מפרש שם דמה שאמר
ויעשו להם אלהי זכב היינו בשביל רוב זכב שהשפעה
להם. והיינו שהקדים אלא חטא העם הזה חטאה גדולה
דכל המשחף ש"ס ודבר אחר נעקר מן העולם וע"כ ויו
שנהעלוך מרמו על וישמן ישרון ויבעט והיינו דקאמר
ויעשו להם אלהי זכב בשביל רוב זכב שהשפעה להם ועתה
חס חטא חטאתם.

וגם עוד ראוי להוכיח ולהודיע גדול המעשה אשר
זה כחם שנים שיאל הכרת צה"כ מפי
כבוד אהמ"ו הגאון זל"ה צדירוף שני ב"ד יצ"ו נחרס על
לנישה נשים צפיהם נכרית וכ"ס גילוי שערות עגמן אשר
אמרו חז"ל שער בנאשה ערוה. והנה עינן חרס הוא
שנכנס כח עונש חרס ח"ו ברמ"ח איברים וסיאך שייך
להפסיק רמ"ח איברים בשביל גילוי שערות. והנה מרגל
צפומי דאינשי לעשות סיך להיתר פיהם נכרית ממשגם
ערוכה.

זבוח יש לפרש מ"ס צפ"האוינו וישמן ישרון ויבעט וגו'
ורא ה' וינאח מטעם בניו ובנותיו דהיינו דרכס
הרעים ותוקת העוב"ם ויאמר ה' אסמירה פני מהס ר"ל
שיסיר השפע מהם ארצה מה אחריתם אולי ממייעוט
השפע יתנהגו בדרך הטוב אמנם דהא ראיתי כי דוד
תפסכת מהם. שכל עיה שמתמעט השפע מהם הולכים
יותר בדרך הרע. נשים לא אינן צם שמתולים מיעוט
השפע בדרך המקדים ואין מאמינים לאבותם המתעצבים
ממיעוט השפע. כן רבומי עינינו הראוהו צעתיים הללו
מיעוט השפע ואשר סיבות אולי הסי"ת מנסה אותנו
בזה שאולי ע"י זה נשים על לביט להתעורר ולשוב
מדרפיו הרע'.

לחמי תורה

ערכים רבנה דיואלה אשה צמיחה נכרית * ובאותה ארץ שום ראי' מס דתום כפניו * ייירי אמנם זולת זה הלא אהרן הכהן ממש אין מחוייבין כל הלכות שנת בהליכתם לכפרי' הכאובי' ונמשאין כל חפציהם מרה' לר"ה וד' אמות ברה"ד וקפחין דבר מחלל צמעות ושאר עלטול עוקצה וכדומה ואין מקיימין רק זה של היתר פיהם נכרית * וזוה יש לפרש דרך הלכה ע"ש בחגיגה דף ר"ד ע"א הלכות שנת הם הררים הם נהררים חלויין בשערה ר"ל הלכות שנת הם הררים הרבה והם חלויין עומן רק בשערה ר"ל נהיית שער נכרית * וזוה יש לפרש מ"ש קרא חשימני משל צמים ר"ל לילך בחקויהם הן צמילי שערות הן בשאר חקויהם * וזי חלויין שום בשאר קהלות גדולות הרחוקה עושין כן * עכ"פ הלא היא חרפה לביעינו לעג וקלם לבינובינו הם קהלות קטנות הכמוכות לכאן שאין נוהגין בחוקת אלו * וזוהר תוהם חיי אקרא על נשים פחותי הערך המהנהגי' צמילי שערות ועליהם אקרא שערך נוח וזה ערום וערי' * והיינו שרינו לנו קרא למה שקלו כסף בלא לחם * דחושן נשים שהם ממש מחוסרים לחם היאך הם נדמי' לנשים שערות צמילי כסף שהם עושין ונוד שירות לנס * והנה מקרא ופוסר' כה חמור לבית יעקב ודרשו חז"ל אלו הנשים ואם אמנם שאין הנשים שומעין ומבינים דני תוכחה * היינו דקאמר והניד לצני ישראל ר"ל הדבר מוטל על האנשים השומעים את דברי התוכחה להודיע לנשותיהם ולנועם * אמנם מרגל צפוינו דחושני שבעתים הללו אין דבריו של אדם נשמעין בתוך ביתו * ולכאורה י"ל וזוה הטעם מה שח' חז"ל דיימי הפורים לא נצטלן * דהנה במגילה דף י"ב ע"ב איהא שם על קרא * ויאמר ממוכן וגו' הגא' ממוכן זה הנין מלאך שההריוט קופץ בראש ופירש"י דכתיב התרון בקרא * ולכאורה י"ל צמיעין אחר דהייט דמיתתי עליה דברי רבא דאלמלא אגרות הראשונות לא נתקיים ושאיתיהן של ישראל שריר ופלוט דבמה ששלה להיות כל איש שורר צמיתו הוחזק' אחשורוש לשוטת דהוא מילתא דפשיטא טובא * וא"כ קשה דנין דמנוכן זה הנין שהי' נוחשבהו להגשין על ישראל הלל המלך כדי לחברם ח"כ היאך השיאו עליה זו שע"י זה יצטלו ישראל אח"כ לפי שהחזיקו אותה לשוטת * וצריך לומר שבאותו הזמן עדיין הי' הנין הדיוט שבטלם ולא מלאו אז לבו עדיין לבקש ולהשחיל מלח המלך שיכחז על היהודים לאבדם עד לאחר הזמן שגידל המלך להמן * וא"כ ספיר מוכח מהו דהדיוט קופץ בראש * ולפ"י ממילא יש ליתן עעם דיימי הפורים לא נצטלן דמאחר שמדרך העולם בדרך הזה שאומרים כולם כאחד שאין דבריו של אדם נשמעין בתוך ביתו * ח"כ כל זמן שהדורות הולכין ובאין ממילא הגם של פורים ומתרגם יותר שאלו אהוה העעשה של אחשורוש הי' ח"י דבור הזה הי' נחשב לחכמה מה ששלה להיות כל איש שורר צמיתו ולא הי' תקווה ח"י * וזוה יש לפרש מ"ש צמילת אסתר על כל דברי האגרת הלן קיומו וקובילו עליהם ועל זרעם * משום דע"י אגרות ראשונות ממילא הגם הלן נמשך והולך יותר בכל דור ודור מאחר שאסתר ברה"ק כאמרה שיעשה שיבא דור שיהא נחשב דברי אגרות הראשונות לדבר חכמה *

עוד ראו לעורר לב העם אם אמנם היות שהעת הלז קשה במיעוט השפע ושאר כינות אעפ"כ חלילה למעט צביל זה בנתינת צדקה לעני' * ויזכ"ל לעני' לומדי תורה הלומדים מהוך הדחק וכן לנחור' העניים הועט שנושא' פה אדרבא ראו לאמן יותר ויותר בהנשחת הש"ס שאמר בתנוגי נא בואה אם לא אפתח ארונות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די * וזוה יש לפרש הא דאיתא במתני' דדמאי מאכילין את העניים והת אכסניא דשאי דהיינו אף שמוטל עליו חייל של מלך להאכילם מ"ל לא ימנע מלהאכיל גלוי לעניים בחורת צדקה * והנה יש לפרש מה דכתיב ואברהם זקן בא בימים וס' ברך את אברהם בכל ע"פ מה שאמר חז"ל מנוול לא פסקה ישיבה מאבותינו שנאמר ואברהם זקן זה שקנה חכמה * ומסתמא הי' מוטל עליו ליתן להצחורים ימים הרבה * ומסתמא הי' ימים שלימים ערב ובוקר וגהרים * וכדי שלא מאמר שאיך לקח עליו הכבדה כזו על זה אמר דאדרבא ע"י זה וס' בריך את אברהם בכל * וכמאמר חז"ל דכל המלחה ת"ח בתוך ביתו מהנדרך שנאמר וברכני ה' בגלגל *

והנה עוד יש לעורר לב העם אשר מנוול היה פה אסיפה נכמה לומדי תורה אשר קנינו ללמוד ש"ס כסדר בזמן מיוחד בכל יום ויום הקקרא' ש"ס קופה וצע"ה זה זמן לא כביר שתצטל לגמרי היתכן בעיר כלילת יופי מלאה חכמי' הרבה לומדי תורה שלא יהא נה ש"ס קופה שהוא בית המדרש גמור בית וועד לחכמים * הלא אמרו חז"ל אם פגע בך מנוול זה ושכחו לבית המדרש ואיזה בית המדרש נמצא פה כעש למשוך היתה"ר לשם * והנה מצינו צפ' וז"ל גבי יעקב שנאמר וירא והנה באר צברה ושלסה עדי לאן רובני' עלי' והאנן גדולה על פי הבאר ויש לפרש דרך רמז דבאר היינו תורה שנמשל למים כמ"ס פוסר וימי ראשית מרון * והאנן הוא היתה"ר כמאמר חז"ל שבעה שעות יש ליה"ר וחד ונתייבוו אמן * ובליומו צ' וגו' יחד עדיין אף שם בית המדרש עלי' לגרש היתה"ר * והיינו דקאמר ונחספו שמה כל העירדים ר"ל אסיפה של ח"ח הרבה צבית וועד לחכמי' דאז שם בית המדרש עלי' וגללו את האנן שהוא היתה"ר ועל פי הבאר דהיינו המורה שנמשל לבאר וכמ"ס שושבקה לבית המדרש * ובכן הוא דבר גדול להסתאמן בזה ולתקן קופה זו מחדש * וגם שאר אנשי' יודעי' ספר יתחמטו בקביעת עתים לתורה בכל יום * למען יגדל תורה ויאדיר ונצמנת החורה יתרגה השפע מן השמים ויקרב עת גאולתנו ויבא משיח דקייט ויקיים וכל לעון גאלל במהרה בימינו אמן *

והנה עוד רעה ראונו אשר נתרנה צלח החכם ששעני' לגמרי מלישא אשה * ויש עוד כת

דרוש לשבת הגדול שנת תקס"ז לפ"ק

פתיחה

נא בלזני העם וישאלו איש מאה רעבו ואשה מאה רעוהם כלי' כסף וכלי' זהב. אמרי דבי ר' ינאי אין נא אלא לשון בקשה

ברכות דף ט' ע"ב בגמרא ויאמר הי' אל קשה וגו' דבר